

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/66/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317207794
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8317207794.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a sudcov JUDr. Mariany Muránskej a Mgr. Miloša Koleka, v právnej veci žalobcu: I. U. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXXX/XXX, XXX XX W., zastúpeného JUDr. Petrom Gdovinom, advokátom, Starinská 2272, 066 01 Humenné proti žalovanému: Slovenská republika, zastúpená Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, Štúrova 2, 821 85 Bratislava, o náhrade škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 12C/12/2017-65 zo 17.04.2018, jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol nasledovne:

„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1 664,33 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania od 01.07.2017 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd nárok žalobcu na zaplatenie 5 % úroku z omeškania zo sumy 1 664,33 eur od 29.12.2016 do 30.06.2017 z a m i e t a.

III. Súd p r i z n á v a žalobcovi vo vzťahu k žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých súd rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 3, § 5, § 15, § 16, § 18 z.č. 514/2003 Z.z. a § 1, § 12, § 15 a § 17 vyhl. č. 655/2004 Z.z. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že v predmetný nárok posudzoval, ako zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím z pohľadu objektívnej zodpovednosti. Súd prvej inštancie konštatoval, že musia existovať 3 podmienky, ktoré musia byť splnené súčasne pri takomto nároku t.j. existencia nezákonného rozhodnutia, vznik škody a príčina súvislosť medzi rozhodnutím a vznikom škody. Škodou podľa zákona považoval súd prvej inštancie stratu na majetkovej sfére poškodeného, ktorá je vyčíslená peniazmi. Tiež citoval čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, ktorá garantuje náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím súdu iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy, alebo nesprávnym úradným postupom. Žalobca preukázal skutočnosť, že v rámci trestného stíhania bol zastúpený advokátom, ktorému zaplatil odmenu 1 664,33 Eur s tým, že išlo o trovy obhajoby v príčinnej súvislosti s trestným stíhaním, ktoré bolo zastavené. Išlo o 15 úkonov právnej služby, pričom jeden úkon tejto služby bol vyčíslovaný v rozsahu nižšom, ako prináležal žalobcovi podľa

vyhlášky. Žalobca totiž uplatňoval za jeden úkon 92,63 Eur pričom konkrétne tá 1/8 výpočtového základu za rok 2012 predstavovala až 95,37 Eur. Ďalej súd prvej inštancie priznal okrem úkonov právnej služby (prevzatie a príprava tejto veci a účasť na výsluchoch a ohliadke aj sťažnosť voči uzneseniu o vznesení obvinenia a záznam o preštudovaní celého trestného spisu). K tomu priznal aj nárok na režijný paušál 7,41 Eur za jeden úkon právnej služby a cestovné náhrady 1x Humenné - Prešov a späť v celkovej sume 27,45 Eur a náhrada straty času 5x po 1 hodine v celkovej sume 61,75 Eur. Jedná náhrada cestovných nákladov bola ešte za cestu Humenné- Strážske a späť v rozsahu 3,66 Eur a náhrada za 1 hodinu straty času 12,35 Eur. Úrok z omeškania bol priznaný v súlade s § 517 ods. 1, 2 OZ. Tento úrok priznal súd prvej inštancie od 01. júla 2017 vzhľadom k tomu, že plynula žalovanému 6 mesačná lehota na plnenie 01.01.2017 a uplynula 30.06.2017. Zamietol úrok z omeškania za obdobie od 29.12.2016 do 30.06.2017 podľa žaloby, ako nedôvodnú. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Poukázal nato, že je dôležité zobrať do úvahy, z akých dôvodov došlo k zastaveniu trestného stíhania. Záver o tom, že ide o nárok paušálny je podľa názoru žalovaného nesprávny. Citoval rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci C. proti Českej republike a akcentoval práve na skutočnosť, že aj keď bol v prejednávanej veci sťažovateľ zbavený obvinenia samo o sebe to neznamenal, že trestné stíhanie bolo nezákonné. Dôkazné prostriedky na preukázanie viny a na začatie trestného stíhania sú rôzne, čo sa týka kvalitatívnej stránky. V pôvodnom konaní trestnej veci vedenej na Okresnej prokuratúre Humenné II. Pv/669/14/7702 najprv nič nenaznačovalo, aby vyšetrovateľ a prokurátor konal nesprávne. V čase začatia trestného stíhania boli splnené zo zákona všetky podmienky. Skutok, ktorý bol kladený za vinu žalobcovi sa neskôr v trestnom konaní nepotvrdil. Z tohto dôvodu sa domnieva, že nebolo správne rozhodnuté o náhrade škody, pričom nešlo o nezákonný postup a rozhodnutie. Preto navrhol rozhodnutie zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie.

4. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Poukázal nato, že z doterajšej súdnej judikatúry vyplýva, že v zmysle právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci zodpovedá, aby každá majetková prípadne aj nemajetková ujma, ktorá bola spôsobená nesprávnym alebo nezákonným zásahom štátu voči občanovi, bola riadne odčinená. Je nepochybné, že zastavené bolo trestné stíhanie z dôvodu toho, že skutok sa nestal a pre tento trestný čin sa viedlo trestné stíhanie voči žalobcovi, ako obvinenému. Právoplatné rozhodnutie dozorujúceho prokurátora svedčí o tom, že žalobca sa nemohol dopustiť trestného činu a tak logicky vyplýva, že štát zodpovedá za takéto pochybenie a to aj z toho dôvodu, že žalobca voči uzneseniu o vznesení obvinenia za uvedený trestný čin podal sťažnosť a sťažnosť bola zo strany prokuratúry zamietnutá, ako nedôvodná. Platí zásada trestného konania nedokázaná vina, má rovnaké právne následky, ako dokazovaná nevina. Citoval rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 12Cdo/53/1993 a 4Ncdo/15/2009, ktoré dávajú za pravdu, že žaloba je dôvodná a práve z dôvodu zastavenia trestného stíhania, keďže žalobcovi s týmto vznikli isté majetkové výdavky. Je možné konštatovať, že tento nárok uplatnil správne na súde. Súd vyhovel tomuto nároku a preto navrhol potvrdiť rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne a priznať aj náhradu trov odvolacieho konania.

5. Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací podľa ust. § 34 CSP prejednal rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v §378, § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že nárok bol dôvodný a odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Súd prvej inštancie dôsledne zistil skutkový stav vec aj správne právne posúdil. Na týchto skutkových a právnych záveroch sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

6. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa ustanovenia § 5 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa ustanovenia § 18 ods.1 zákona č. 514/2003 Z.z., náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

Z obsahu žaloby a z prednesu zástupcu žalobcu súd zistil, že žalobca sa domáhal na žalovanom zaplata sumy 1 664,33 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania od 29.12.2016 do zaplata. Žalobu odôvodnil tým, že žalobcovi bolo uznesením vyšetrovateľa OR PZ Humenné ČVS: ORP-541/2-VYS-HE-2014 zo dňa 22.12.2015 vznesené obvinenie pre trestný čin Neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2, písm. b/ Trestného zákona s tým, že žalobca ako obvinený prostredníctvom svojho obhajcu podal voči tomuto uzneseniu odôvodnenú sťažnosť, ktorú však prokurátor Okresnej prokuratúry v Humennom uznesením sp. zn. 2Pv 669/14/7702-24 zo dňa 08.02.2016 zamietol ako nedôvodnú. Následne prokurátor Okresnej prokuratúry v Humennom dňa 24.10.2016 uznesením sp. zn. 2Pv 669/14/7702-37 trestné stíhanie žalobcu podľa § 215 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku zastavil, lebo je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.12.2016. Žalobca svoj nárok odôvodnil ako nárokom na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a poukazoval na skutočnosť, že dňa 28.12.2016 prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal na Generálnu prokuratúru SR písomnú žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody s tým, že nárok žalobcu nebol uspokojený. Z tohto dôvodu sa žalobca domáhal zaplata sumy 1 664,33 eur, ktorú predstavujú náklady, ktoré žalobca uhradil obhajcovi v trestnom konaní ako trovy obhajoby, ktoré mu boli vyúčtované obhajcom faktúrou č. 89/2016 dňa 30.11.2016. Zároveň žalobca uplatňoval aj 5 % úrok z omeškania zo sumy 1 664,33 eur od 29.12.2016 do zaplata. Zástupca žalobcu mal za to, že škoda, ktorú žalobca uplatňoval v tomto konaní, vznikla žalobcovi v súvislosti s trestným stíhaním a žalobca preukázal, že uhradil zástupcovi trovy obhajoby.

Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 07.09.2017 a počas konania žiadal žalobu zamietnuť, túto považoval za nedôvodnú a poukazoval na vyjadrenie žalovaného zo dňa 16.06.2017 ako odpoveď na základe žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

Z obsahu uznesenia vyšetrovateľa PZ Okresného riaditeľstva PZ Humenné, Odboru kriminálnej polície zo dňa 22.12.2015, ČVS: ORP-541/2-VYS-HE-2014 vyplýva, že vyšetrovateľ týmto uznesením začal trestné stíhanie voči žalobcovi ako obvinenému za zločin Neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona.

Z obsahu sťažnosti zo dňa 04.01.2016 vyplýva, že žalobca ako obvinený prostredníctvom svojho obhajcu podal sťažnosť voči uzneseniu vyšetrovateľa PZ Humenné o začatí trestného stíhania.

Z obsahu uznesenia Okresnej prokuratúry Humenné zo dňa 08.02.2016 sp. zn. 2Pv 669/14/7702-24 vyplýva, že prokurátor Okresnej prokuratúry v Humennom zamietol sťažnosť obvineného I.. U. A. podanú prostredníctvom obhajcu JUDr. Petra Gdovina proti uzneseniu o vznesení obvinenia.

7. Žalobca uplatňoval nárok na náhradu škody voči štátu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Svoj nárok riadne opísal a odôvodnil. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel s tým, že žalovaný ako odvolateľ namietal správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Nesprávnosť videl v tom, že zastavenie stíhania neznamena v každom prípade nesprávnosť úradného rozhodnutia a tým nárok poškodenej strany na náhradu škody voči štátu. Súd prvej inštancie však vychádzal z ustálenej judikatúry súdov vyššej inštancie a správne rozhodol o tom, že žalobcovi nárok na náhradu škody vznikol. Vychádzal z predpokladov predpokladov takejto náhrady a vzniku nároku, ktoré v danom prípade splnené boli. Aj odvolací súd sa domnieva, že nie zakaždým musí byť nárok poškodeného dôvodný, ale v danom prípade nezistil odvolací súd žiadne dôvody, ktoré by znamenali neúspech žalobcu v konaní. V tejto súvislosti poukazuje súd na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4 Cdo/66/2018. Z tohto rozhodnutia vyplýva, že k opodstatnenosti nároku na náhradu škody proti štátu má priamy vplyv, že rozhodnutie o vznesení obvinenia bolo zrušené. Ďalej tiež poukazuje na uznesenie I. ÚS 320/2016, že uznesenie ktorým bolo vznesené obvinenie, zamietnutá sťažnosť proti tomuto uzneseniu prokurátorom a v konečnom dôsledku

zastavenie trestného stíhania , že skutok sa nestal, je vždy nezákonne, ktoré zasahuje do osobnostných práv jednotlivca.

9. Preto rozhodnutie, ako vecne správne potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

10. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Vzhľadom k tomu, že žalobca mal úspech aj v odvolacom konaní a žalovaná strana bola neúspešná zmysle zásady o úspechu priznal odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi, ako úspešnému účastníkovi. O výške o ktorých rozhodne súd prvej inštancie.

11. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).